

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جو اپریز و اہر حمد و شناشیر باغا کو دکبر یا ای آن علیی کو جمیع عالم دیشید جنپ ملہ سپا پانچ کتر از نظرہ ایت در بحای ذکر
بھریکیے کر فتوں چلت عکای اولی الائیسا بادای حکمت بنی نتسایش ناچیز تراز سماست پڑشیں خوشیدا نور بیندیکی
اتخاصل حکمناس است را اپریز کافیب بصفۃ ظہور او رده بفروضت وزوجیت متنازگردا نیده مخترعیکہ ہیوالی نغوس بخلوقات دا
بی مدحکاری غیر پاسخان متون عشقی نزودہ پر کریات سانید تعالی شادیں اوساک ذوقی الا خمام و در غرستابش
و سپاس شمار جناب کرامت انتساب انبیا و رسول سپایی ہادی ہدایت شخص بزم سالت شفیع الامم احمد مجتبیہ حضر مصطفی
صلی اللہ علیہ وسلم متفرقان پوری صیست را رسیده رشکاریست در در فرج زادگم گلستان بادیہ ضلاالت را بادنا بیست
بعراط متنقیم مہاد دلاده و اصحاب اطہارین جمیعن فقدس صفاتهم عن سورہ الاقلام اسما پیغمبر ابن سعی خواہیں بتان
بے خردی و کم شکوری **محمد عطی** ای لامپوی را کجا یار ای کو تصدیق فاصلہ قایق علم مل تو نزد شکریں بیجی
فریادیش حقائق و معارات اگاہ ذریق عارفان بیقا؛ تذییل محسان انتہا حمدی کو دیکھا خراف امریش شفاوت ابدی
در در اطاعت آن سعادوت سرمدی است قواعد چیز که از خدمت استادا ان شفیع بیشتر شیخ بیچ الدین ملا ہو رہے
کوئی شہزادش علیے دہلوی دامم برکاتہ بعد از بجزیرہ بھیسا حاصل شد و فیض بزرگ اور ده بمحبہ دلائل موسوم نہیں
ایند اپریز کان عاسیے سہم کو پیش از جہا تمذا فسان ذر صوری پوشیدہ آتست کا اگر قصوری واقع شد بیرون شد و دلائلش

هر سکھ بسند و دوست دامنه و دامنه برج که آزاد باید بود. گوسته. بسند بسند بسند بسند
بیشتر بسند
درین مدت نوشته خواهد شد پس در هر خانه که قوت سخن باشد از مردم ضرف ۱۰۰ روز فرج خود.
و غیره باشد عکم پر پون منسوچانه آن کند لیکن خارجیت و رفاقت و معدیسته ز خوشه سخن نا.
و سنت نمود و از صفت سخن حکم بر عدم آن کار کند و بر سخن از همه خود. هنر صادر سند و بزر و بزر
که قوی است باشد صادر است بحسب قوت و در صفت کاری که حکم اگر سوال از خون باشد و سخن خارج
در ان خانه باشد حکم بر آمدن آن کار کند و اگر سوال از دخول باشد و در ان خانه سخن داخل آید حکم بر سیاست
آن کار کند و ز منقلب لبی شود و بعینی نشود و از ثابت ب توقیت برآید و تکرار سخن داخل عینی بردار و اگر در نهاد
نمیکند که اگر کند فرهنگی بخشد و اگر در خانه نباشد ب خرید بعد دفعه نماید بی شتر و شتر و داد و داشت فی کند
اگر سوال کند از دخول وصول و نظاذ و مذهب سخن داخل شود و عکس آن سخن دریاز و هم تویی حکم کند که در رن کاملاً
آنها کند با صفت البتة و اگر در خانه مذهبی سخن داخل شود و عکس آن سخن دریاز و هم تویی حکم کند که در رن کاملاً
خد اپشود و سرد پاشد یا پاشد و اگر در خانه مذهب خارج سعدیه و عکس آن دریاز و هم تویی که آرمه هنگام اضطر
نمیکند لیکن خواهد شد و یا نفع خواهد بود و خانه هم تویی در حکم؛ ۱۱۰ اگر سخن خانه سوال و اشکن باشد
و چهار و سه کند حکم بر بدن آن کار کند قطعی و القصد اهل باب صوابه اگر سوال از توجه باشد و خانه سوال خارج سود و شر که از هر خانه
نمیکند باشد آن کار حسب امر اراده آید سوال آمدن صاف شر اگر سخن بخشنده بود سر
آن بد دو هم بدر فهم یاری بایزد سه هم خود ابتدی پایه بزوری اگر در هفتم داخل در دو هم بیارند و بیارند
بر آمدن او کند و سنت اند که اگر کسی سفر باشد پس خوبی و بدی احوال آن از سخن مغایر اگر سوال از سفر کند اگر بدن
من سپندیده باشد اگر سخن اول خارج باشد و خوبی و بدی و سیزده هم بیارند هفتم بی هشتم که در بود
سفر کند سه باختیار و عکس بی احتیاط اگر سخن اول خارج عکس باشد و عکس آن در خود چهارم هم خارج باشد
سفر مستدر شود اگر سوم و نهم خارج و هم و این سه هم سفر واقع شود بعد چند روزه اگر در فرم بزر و بزر
منقلب باشد شاید که اراده با خل شود یا از راه برگرد و دیگر احکام سفر بجا سے خود نوشته خواهد شد و رایی
فاسخ اگر سخن هفتم منقلب و دریاز و هم و عکس تک اکنف فاصح اراده کرد که این نوشت
آن خانه باشند و اگر هفتم و نهم فرج باشد خبر فاصح بر سه بجزیت و وحده روزه از و از همه مترجم گویی این نوشت
سله بیکه ده خانه اول روز بیکه شنبه و شب بیکه شنبه وارد بیکه وارد بیکه و وحده روزه از و از همه مترجم
ریگ ده سوم روز چهار شنبه و شب بیکه شنبه ریگ؛ در چهارم روز و شنبه و شب جمعه بیکه و ریگ

و پیشتر کس نیا بارند و مسامنی داشت و لالست پرخول مبارکه پیغمبر کاریکه تعلق پویا می‌داشت و حضرت را ای داکر نیز که
رد صاف و در حقان که داشت و درین نامه و پیغام مرد خزانی هم سپاهاد رسن شد و در آن مکان و تبدیل بایس
و عرض دیده از داشت و در حامی و لالست دارزده برآمد که از زمام ادب چشم خود را نشوند و رضیخانه از آن پیشنهاد
آن بر ثبات و توقیف و برای سے کامیک که تعلق پیش ثبات دار و جذباً سپه پیغماً، ثبات و درست کردن و نهاده از آن در خدمت
ا معاوی خدمه و بیان و مطلع به الیاس خوب لازم و ملاحظه سعدیت و محبت و قوت پیغماً، ا معاوی در احکام اخراج خود چهار یاده را

جدول ثروت صنعت

او کیوں نہ میرت یعنی انتقال آئندہ درخواز ہے انسنی و بادی در حقانہ نامے باور تبے در خواست
جب دشائی رہنا ہوا سے غاک دائرہ حروفت ملی اس بیان سے حفظ نہ گور بھی
آئندہ شی میرت ہر نہ کث میں نہ کم بڑا ہے جنہی صن بجکے کے ظاہر نہ
کیا ہے میر میر سے بیان دائرہ حروفت دائرہ حکم میں ہے میڈیا اند چارک اکسپریس برائی خالی ہے

تل و پنجه دهادی ممکن نمیستند و در زایگپ بود دعده دامنه داری و سنت پس اول پیشینه و نیز نیز فراز و زیر
از هفت ناد را رسیده خوب نماید بست و کیم باشد تیس بست و هشت را داشت و کیم دلخیج نموده بود و پل و کشند
پس در هم روند خواهید شد و اگر صاحبنا نه باشد طرفی خماما فراز و از دفع را که ذکر نخواهد ماند که برید و خود را
در لشکر علی الصو پی و بیست احده هزار نیمی داشته بیس فتح سے کنندگان و نواده شاهزاده نامه فتحیه آزمودند. و داده
هر شیخ که رخانه سورا را آنکه نعمت آنرا از دست دیگر دار، اهل پیغمبر کردند اینچه حاصل است اند. و داده
نه هم بر قطب را بیهوده و ما بیهوده و معاشرت و نیز نیز ملا خطر کرده حسکه را بروان و در دن و داده داده
بر ایه آسانی بیهودی و میگذرانند

خیلی متفکر کرد که این جمله صفر را بات است ~~خوب~~ خوبیه مرد پست در زانه با لالا لالا زنگ نام داشت و شاید یکی داشته باشد. - یعنی ششسته باشد و داشته باشد ~~لار~~ یک روشنی چیز زبان کوئی نماید گردن ~~بک~~ کوئی کار بر سر شش نهفته پرداخته است سرخشک بود پادشاه میان سر شش رسیده باشد و خانی بود که اندونزی ~~لار~~ کنترل کوئی کوئی بود که بزرگ و سه زنگ کوئی کپس سر قرن تیزه

در این مکانه همچنان تقویم کنند و با تصریح و معرفت بایان و از موافعه مکتب خادم و کاروان سرای
و نشانه دخیر کنند تزار و چهار سو بازمه و چاپه مردم اطیاب و محتولات دان و از کوکب عطاوارد پنهان مردوی
بود میباشد بالا مائل بپرسی بگزیده آن دسته کوسه و سبیل دیش و خوب رویه و گمان برگایاه چشم بر و سبیل ای
نشانه بود و خاصه بایان و خوش اینها که زیر گوشش جراحتی دارد و آن چوب و سفید است و بس کون موی
کم میزند گرگ کو اه بیان دخل شنیدن باشد و اگر فان بیو مرده سخره و مطریب بیخت نهاده خان و سرمه ای
و نقاری و زار منه بر ماضی از رسکا مهشرت در دشنه کردن چران و از امر این عرضش دخواست دل و اذیه
از او صاع شفته که بازگر و رقص میکنیدند و از تواد فریاد شاد میگردند و اینها بیرون از تراپ و شان دنیا بازان رخیانیان و جیانی
قشنه کردند و با این ایستاده و شمع افز و قله و کوکب و بیهوده جنمه مردست بودند بینیه کوتاه قد سیا و زنگ که پیشتر خود و سرمه
بین بینیه زانه و بیان خود رندان کلان شکم در از زیش خود پاک ساق پاپش در از باشد و بارگیریه بر میگشتند
باشد مست و نهن از جب و چیه و رسکه و با در چشم پا در پا سرست بی اینها نشانه از عالمت باشد زیر گوشش
در پیشه و ناسفته زیر گوشش هم میلته باشد و از مردم بین و علامه کنیز که روزگر زنگیان و جنبشان نهاده
و از صفت کو زده گران و بالا دن و زنان و هر سیان با فان ای احوالان و چشم رو شان و گفتش و خان و مزد و دان
صندوقی سازان و سنجکت ایش رلزاده صاع قلندهان و گدیان و سرمه کیان و چهاران و سیران و قیان و گنیان
و طلای و حسد و جمل و کعب و دندنی خان ای ایه بر جال و ماضیه در زیگران و ای ایه کام بیعن در از ای ایه ایه
دیگه که کننده و جنون و صرع دکابوس از موافعه مفاکه و پیشنه کرده و چاه سبیل آن دخرا کاه و ای ایه ایه ایه
کو رستان و دوکان آتش بیان و حصار و جا سه تار یک و جای طلزان و جاده گران و معدن آهن و سرب
و سرمه و ای ایه جویی البقر و کرد داده و تپه لیج و بیرون فتن بینیه و هرگز از جای خوش و لذت او صل ع شخصیه
در خشت خود بر میان لیسته و دزدی که سر از کسند و دار و دخوتیه که و منع محل میکند و از کوکبه زدن بیگانه
باشد قدش چار و گلگ فریان دام گردیده و داشت کلان سرمه ایه زنگ سپهرب بزرگ سو نهان که نصف هشتن و
در از از نصف ایشله باشد یا مرد سیا و چیزه و راز بالا گردموی بندگ جیجه و فرسه و زنعت تن بیفع جنیه و زدن
ان بینیه بود کیا علاسته بر سبکه و پیسے نیزه لالات کند و سبیل شروع و دپو شیده لذت صفت پیشنه که فدا ایان پیش شنیده
و مرده شد و درود گر دایین گرو جانی گراز مردم برده قیان و چورهی و بندوهان و عیلان شبهه دخانیه
و طول ایل و جمل و حسد و بی شفته دیه عفت کشیدن دانزو ای ایه کاری و سرمه ایه ایه ایه پیتفیل و دنیا سه
بهم شب و ای ایه چرام و تر قیدی لایا دفعه شخنه که در خاک سرشته و سیا و پیشیده و شخنه که کند ایه موافعه رسه
محاجان شپیان و مزیله و دیپله ایه ایه و سجد و بران و جانه سه غار و جاسه نار یک دشک پر خود در تندان حمه

۱۰۷- تکرار اور یاد مسافر و بار یکم میان درود پاکہ پر پاسے اونٹھے ایک شخص تر، بیدار و خوب اونڈا یو ہے
۱۰۸- خود قدر تکب روزانہ انسان کا ملی حکومت و قوه تھا دار بابہ نفر سو ساہیں اور اخلاقیں پر فتنہ کر
۱۰۹- جس سے ملکہ نظر و توشیح و مصافتیں میں صحبت اکابر و علیمات کی تعمیل معلوم درپن و لائیں اس سب و مصادر و قضا

و حاصل زراحت و فساد و صلاح، خواست و بخل و دکیل و قرض داردن و سندن و امامت نمادن و دوستیت
 پر ان چیزها که از جای اینجا سعی بر قدر مزدود ران حافظ در فضای فریدان و از اعضا برگردان و متفق همراه
 درستان و عالی طفیل شپیر خواره و سرمه زیان **خانه سوم** بلال است دار و بزرگ ارادان و خواهیان راهنمای
 و انتشار نقل و رکبت نزدیک واله و مرضی اند و همان دلایل دیگر و بدن در روز و شبیه خواب در خذ انجویان
 سلطان و بیشتر از این خانه پیچ حکم است نباید و امدادان علیه بازیگری هم شریعت در دنیا و افسوس خواهد شد
 ردا یگان و هشتادیان و سازگاری بایه شنیان بیبار سائی دینیاری و ندوی ایه چیزها را آبادانه ساخته
 و صحیح است که تعبیر از غانه نهم گویند و از اعضا بر روی دوش درسته و باز خانه چهار هم پر و املاک در کاکیعنی و مقام
 و غارت و نزدیکی امور و بیت الاله بداران و کوکن با بکشید اوان و نتابه اون و لاست کند بر
 شهرها سعی در فتن و کشته را در خفت نشاند و سوس و گورستان رجیزها که در زمین پیشیده کرده باشند
 و کانزیزها و تغییریزها و از اعضا معده و غلیل و سینه و پستان و انتقام املاک را نزد و قلعه ها و نیزه که قلعه بزمین
 دارد **خانه پیشیم** فرزو معشوق رمشن و محبت و دوستیت و پریه و غلت و نامه و رسول و اهل و شیر بد
 بیت المال چهار راه حاصل زراحت و اینچه از دری پیشیده نشل خلد و عیشه و نشاد و شاده و شاده و شاده و شاده
 و امداد سلطان و مادر و خیار و نامه و لباس و عهاده خوردان و عرس و شاده و دهد و خوش و ناخوش
 و اغام و فرد و شطرنج باختن و تبران و اختن و شراب خودان و از اعضا بر جلو و جهاد است و گاه برقای قلعه
 و از وکیل بیرون شهر و خلد باشد که بکه طلبیدن و جامیز نویشیدن **خانه ششم** هم مر من و بندی اند و شیخ
 و گذب و عافیت و فلام و کنیک و نوک و چارپائی خورد نسم نگاهنده و میویگم شده و لذتیه و خانه نعمت
 و شاگردان و خدمتگران و هم زانده بیت المال فرزد و معشوق رخوبیان و موسسه نقل و کت
 پر و مرگ و میراث شنیک و حرو و افسون و خادمان و ملابست کردن و کپشی بزرگان و اهل مزقه و قاری
 او عالم و حسد و فسق و نجور و زدن گذشتہ و شویه گذشتہ و کمین ساختن و پر سکر پیشیده ما ز پاز و از
 اعضا بر ششم و بیثت و ناف و گوشنده فاهم و عیشه و افت جانوران خورد **خانه هفتم** خیز زدن و ماق
 و احوال غائب و از زانه و گراینے ز خنا و سفرمیان سائل و شرکیه و مقام دیگر که آن او دارد و خانه هشیم
 است و سفرمیک و سیر شکار و شترکت و دیگری و دیگری خشته دنون ایشان و مقصده الا شیار و گواه است
 بیهقیه ادل اور من خواست سافران و جایه که مقصده سافر است و از اعضا زیر ناف و سرین و مصارعه
 و دکیل نوکردن و شکار و صید **خانه هشتم** خوت و فطر و مرگ و میراث و مال زوجه زنایه و
 سازان و بیهقیه و قرض طلبیدن مال دنوده بگل و بعد ای و حزن رجیتن و سوغتن و عزق شدن گشته

رتو بیست با نیفت اگر ہر دو سعد و فوتے ہے مستند دلالت کند بند مستند فوت عارض رتبہ است ملکع
و بخوبیت اگر ہر دو نایاب خدای خداوند بایکفت که سال درنے بادو مرابت کریں و صرفت و محبت بدل و آنوار کا کار
تئیں است و بہتر از ذکر ابید گفت اگر ہر دو شکل سعد را غل دیافت و شند پایگفت اسال بنیاط لجع
و بخطب مشوبات ان سخن پانویس بات خانگی کراست و اگر ہر دو نقلب سب صفات خصوصیات باشیں
سال شب و در در انکل اس عجب و طالب بچیں و عشرت هشت برائے چینیان سست امریان اسیار وارد لپیش کرد
تمرا بیش مرجن بیان دیگر پاسند نہ ہفتہ ریاستہ بیل یادہ مرد استہ بیل گزند و داول دشمنی پا شد مفعول شدہ باشد بکری
این امر بس بیرونی و سب سے بکری
اگر مرد و بیان نہ باشد سخن خانیخنر آئند سائر ایسا یا پیغام است و بیان خلود یعنی آنام سے اندیشہ مشوبات
آن شکل پانویس و رواہ کو بروایت ایشیں داخل اندر بسیکے و گرانے طبع و کافت مزاج و اندیشہ بس خاصہ بسی
پر اگذھنے زکر ہے و رکار بیکل نہیت ہم حکم بکسہ شد و مستحبتہ وارد دریافت نہ کرہ اگر قدر اول سعد و دینہ خود
خسر خور جا بسیدہ میت نانی نکنہ پسر کے اردویں بے قوت و اگر قوت پا شد حکم بہ سطہ احوال کند اگر چہار
خوبیت نیشن رنگ و رانی جانے نباشد امشب مشوبات نیکیں سینزد ہم ہر دینا سب حاشیا پا شد پایگفت اگر دو انسان
یافت و در پر و ہر دو قدر فوت پا شد پایگفت اگر چہ بالفعل پرینما نے سست بکری فیضت و دیکھا ایسا یا فوت علاوه
خواہ پر مسند اگر فس در اس بے قوت باند فوت ای ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
تفاصل نباشد و شکل کو از ضرب اول و سینزد ہم و ایک دلایت ایک دلایت ایک دلایت ایک دلایت ایک دلایت ایک دلایت
کرہ اگر آن شکل مشخر ہو و قدر دینہ اول پا شد و اگر شکل ذکر در دلایت ایک دلایت ایک دلایت ایک دلایت
و سبز ناہم ایک دلایت شکل سے نور رکائزت ناگر سوال ایچیت و خوبیتہ و ایچیت و ایچیت و ایچیت و ایچیت و ایچیت
سعد دا غل دلکر لش و رخ و رهم و پاڑد ہم و چین دلکر لش و رخ و رهم و دلکر لش و رخ و رهم و دلکر لش و رخ و رهم
و خوبی دار دو صورت تکس مکر ریکس خاید و در خانہ اول ایک دلایل خارج بر ایسے منفعت امریان دلکر لش و ایچیت
بچیت و ایچیت
بچیت و ایچیت
در طالع بیاض بیو شکل ای درنے بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت بیانیت
وی دلکر لش و دلکر لش
سال ایچار سال در خود متین زیارتی ایک دلکر لش و دلکر لش
لک تر دو بیانیت معاشر استہ پیغام کر بجا سے پر و کر خانہ رہنمی بکان پیغام است کر ارادہ ای وارد سال سلسلہ

و اندرون و قرآن خواه شدن سخنگو شد که زیما همچو دیگر عضایر آنها و مشتولت و معمور کردند
و مشانه وزیر را که کشیده بود، نهاده بیشتر را سه دنگ کرد و مصادره شد. خانه مکالمه فرزونه خانه شنیده و
پیشگار سے در حکمت غایب بنا نهاد و فخر پیشگار. از وجهه حق اندرون، کتابها و کاغذات مصادره شدند، دایی و از مشغول کردند، خانه بیرون
و بین شش تن فلسفه داشتند که در دین رفاه است. و من شب این خانه میراث، نایاب دو و هشت سنت است. و پیغمبر
خواب در اس سه و نهمین روز و سوگند فردون از ومهیه، مانته، زین کیمی و فتوی پیشگار دو و هشت سنت است. پیغمبر
و مبارات و مجع و عزیزه و خواندن کتاب پیغمبری که: احکام و فتوح مردم اسلام را عطفها آثما و عقد و مکان را علیکان و
و کمیسیون اعلیٰ تو ختن خانه و مکالمه شغل و عکل و وزگار و فرزت و شرفت و سلطان و مقام و املاک غایب
و زوج در مادر و دوست و هر کات سهاروسه و ای پیغمبر نوزن سنبک و عزیزی باشدند این سیرت خانه ایمروز
صیارتم سنتانه و پیغمبر را به وصفب را او سنتاد. صفت و کیمی و سیمیا و بزرگی که جیتن و عامل و زیارت
و مسزوں متدن از محل و میباشد سادسته و براان فاز اعضا بر زان خانه پایار و هر سه هم ایپ و سواد
و خوبیه باوشانه بیت المال مادر و میریان طوک در دسوار و خوانین صلم و این میراث از پیغمبر و مشترک ترا
و در سخنان فاعل و نساد مدل از محل و مکاره و میتوانی و فرمیدن این زن که از شهرهای ریگی باشند و در مشترک دشمن
بر زمان و مدرفتند و بخوبیز جاگیر از اعضا بر باق خانه و راز و هم در فناش و تحویل زن جیرزان
بندگ و نقل و حکمت طوک و در حزن و اندوه شوجه و شست آن خانه میراث از هفت و نیمیت که - تا ندو مسزوں از کار
و مصفب در بخوبیه که سنته و از اعضا بر شده طلاق خانه سیریزه هم سفر سلنت و گواه طایع و دلیل سیز سه هم
حائی و خواهی سهیاب در حق دشمن خود کشیده این خانه از هم و دهم میراث پایه حق خانه همیشیده از ده هم
محلوب است و آنچه در مل و زر لاله کند که سانش و میباشد سهیاب در حق خود کشیده این خانه میراث از
پا ز دهیم و ده دهیم میباشد خانه پایار و هم میزان الریل هشت و قیمتیه که اکنون این خانه
شجره الریل خواهد و میراث از سیزدهم و چهاردهم میراث خانه شترزه هم میباشد و میباشد خانه
چهاردهم هشت و داین خانه میراث از پایار و هم میزان ستاد فضل و در بیان اخراجها ذائقه ایل و میام
و هفتاد و هم تعداد از مخالفه دهیم و هفتم و هشتم در دهیم هایان، در آنها از ده خانه سو بر و نشیه و خم دو و آن و هم ایل هفتاد
الله خانه را اینه و نزد اشتر و اقوایه بیهوده است و حکم حال باین ده کشیده و فرانه های ایل اوسد و هم مستقبل
از ده کشیده خانه ای زایل افتخارت ای پیغمبر و کویه ای ده کشیده سیزدهم و هفتم و هیجدهم و هندهم
جهت شه و شترزه دهیم و هنده از ده اند و در بیان احکام و دلار و خانه خانه برگول کار کیمی سه عال از طلحه ده
کنم با پیغمبر و که در اطراف پیغمبل اند و سه و پیغمبر و کیمی کند و گواه هدیه بینه سیزدهم و هایزه میباشد

داشت ور قلعه نمی شود که خانه چهارم پیرا است و بجایه بزرگ برگ درگ
 و بیان سے کردند است پس در اینام گذشتہ مائل تجاشن اے و دیگر و زنگ و شراب خود ریے و بیش و نزد
 بود که فرج منسوبات بازیه چیز است خانه هم که زمان که فرقه باشند دار و ازان جمله کیک عشق و قهقهه تو بوده که
 بسیار دوست پیدا شد و دوستی ایشند بدلیل آنکه فرج از خانه خود در پیغم خانه حرکت نموده و سخن خانه
 دوستی است در میان ازین گفتہ شد که از فرج لبها بخانه همراه آمد و اور در پیغم با قوت داشت خانه خود کو
 پیشتر است که خانه همگ است در عکس فرج نمی دارد و از دوست نمی خس نمی خلب و اهل در دو دوست
 که خانه بند و مرگ است اینم در بیان مایل هر دن است و سخن خانه دو عکس که بجهه باشد بخانه پیشتر واقع است فتح
 شش شر خانه تلفت و نفعان دوست است بجهه از خانه خود و بجهه حرکت کرد و دست و خانه پیشتر با خنیا
 رسانیدن راه شیاسه و خیوه مسوب است پس شفته از آشنا یان چهره بجهه رسانیده و تخت داده و
 نفعان مال خود را که از ضرب پیچه لبها صاحب خانه نمی برازد که در دهم موجود است و سخن نمی صاحب دوست
 رفتاده دو هم بجهه منسوب است سائل قبول خوده چون در پیغم بزرگ منسوب بابل قلم و شاهزاد خواص
 بجهه خش در چهارم بیان آشنا ای موافقت دو دوستی مائل است با همتر مردم بجهه و گفته که در خانه در آشنا کی
 ای از دخن دیگر در کرد و اغلب که در یک خانه در نفعان پیوه دارد سبزه زار با خنده چرا که نمی منسوب ببر و خانه
 است چرا که نمی در نفعان با پیوه دنبیزه نسبت دارد خوارشم که سلوک آشنا یان حکوم کشم و چه طالع را با
 عیله خشم ضرب کردیم بجهه چهره همراه آمد و در هشتگ با قوت و خانه سه شر بخنگ و قتل پیوه منسوب بخون بریر
 دسته دنیا دیپس با یکی از دوستان بجهه که بجهه شد که بخنگ و دنیا در دیان مسائل آمد گفت
 که سبب چنان مذکوره خانه بجهه به آشنا ای ستد و بود در خانه هم صوم پیوه صاحب سکن داشت ضرب بجهه و دنیا
 بیان برآیدی پس در بیان مسائل و برادران موافقت در سلوک نیپ است و تکله بیان در چهارم است
 بیان اینم ببراده ایان بجهه که رسیده باشد و عکس شنیده ششم آنکه گفته که برادران تو در پیغ و تباشه نفعان
 سائل گفت درست است راحمال رفیگا راه نیست که بجهه در دهم صاحب سکن است و عکس شنیده در بایه هم
 بردارگار موجود است لیکن منفعت نیست چرا که پیغ دیم بجهه برآمد که در سینه دیم است که بجهه و کمی منسوب بحسب
 پیش را در پایاز در دیم حکم نیک سال نزدیک از پس کیبل احوال سائل بین منظمه است لیکن چون در چهاره همچنان
 و عکس دیم در پایاز بجهه البتہ بجهه دیم و مول شده باشد و بعد از پیل سال کشانیش خوب خواهد شد چرا که
 بش در خانه خم است ابتدا سه چهل ساله است که نگاشتم اگر کس سوال کند آنچه چیزی در خوش و ترشی داشته
 من است یا نیست بلطفه نیست و نموده بگردید که بیت در تعبیب تو است اگر دنایه ای

اکھر کی نہ ادا می گئی کہ حصول مال سند و مسوبات ہے بن خانہ اور کسے سوال کی شد کہ من چوڑھم
و دلول و ذہم سچلے برآور دار مسوبات آن حکم کی شد مثلاً بھیان پر کہ اذ عذر دیغرویاً از خدمت تھفا و آحتا بہ و
خدمت و آخڑھاد سے ساجد و مدارس و عینہ ذکر کے دامور خیر دست از بھارت و معاملت خرید و فروخت و اذ
خدمت و اذ خاد سے دلایا و خراچی کی کہ تعلق پہنچا دار دشی از دو کان و ایسے دلای خدمت
کو تو ای و اسوس غیر شرعی کہ تعلق بخوبی مال و اشتہ باشد بیکار از دیواریاں تھعاشی تجویز و تھبایت و تھساٹ فی
ڈھنیوی و دکان داری و تبلیغی و قدر بانی و کارکیہ تعلق بیڑھن داشتہ باشد بیکار بمنوعہ و قصیری
و سلطانی و قلمرو تسبیحی و تشریفی و تشریف فردی و تشریفی فردی و تشریفی داڑش باری بیکار تقطیع داری و اڑھ
جیسا دز دھان بانی دھواری دکور کی دجلد کری و دنگر کی ددو دگری رفیگری یہ بھاوی و بادھی گئی
و سرداری دیہ و قانون گویی و زمینداری و کلام قبایلی دستی و دستی و دشی و دشی و دشی و دشی
مشکری و سپاپرکی و تھابی و آنگرکی و تجایی و بیکاری یہ دار دشی بانی دشی و تھبایت و تھساٹی و
خانہ دکافری و سعائی دبر آزی و کاغذ خوشی و صابون فرشی تباہی فی خدمت بارشاہی و تھبایت
دز رکبی و جواہر دشی و تھبایت
خانہ دشی و تھبایت
پہ و ملہ دشی و تھبایت
و تھبایت دشی و تھبایت
اگر سخن سخن خود دیکھ
خواہ ہو داگر سخن سخن خود در جاے جو دیکھ خارج پیس زمان کا راحت از بترست داگر دیکھ دیکھ دیکھ
دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ
بیکھ بیکھ اخیار سخن اپنے دیکھ
کا راحت خود دیکھ
نیات و انجیب و حرما دنیشکر دخیل پورہ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ دیکھ
شیل شیل لڑ دیکھ
اوسر کشہ از قلوات یہ طیور دنیا از نہ سند دلائل مہر دہمی دشیری نہ نوشبو مش بوذات و حلوا بخ

بود از مال اگر سوال کشید که فلان مال وار دیلناگر در دوم و پانزدهم و سیزدهم و پنجمین خوش بود اگر بخواست
خوش باشد چهل سنت که مال وار داشت اگر بخواست بخواست باشد و اگر بخواست باشد و اگر بخواست
و هلال بودم نیاز نداشتیم باشد و اگر بخواست باشد و سیزدهم اگر سوال شرکت پرداخته شد و دو مساق ششم را بیندیش کرد
و حد داخل با قوت باشد و سفت بیان کس را باشد و بین صورت بسته در دو مساق باشد و ماملاست خواهد شد و در
دو مساق و سیزدهم خوش بخواست و شرکت سایه باشد و در دوازدهم و دچار وهم خوت پیچ و شرکت شرکیه باشد و همان
و هفتم کجا که کند همکر سعد باشد این باشد و عیش خانی اگر بر سند این پیچ شرکت واقع خواهد شد و اگر
سوال از خوب شود و در دفعه دو دم و دیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و شکل داخل سعد ششم خارج البته خوب شود و در فراغت خان
و دم خارج و ششم داخل بخواست اگر در عمار و محنت قطب آید سوای اگر در دو از سیزدهم منطبق شود بیشتر مال اگر پرداز و در عمار و محنت
شانی اگر در دو اگر پاتری دهم منطبق شود خوب شدیم اگر در لال خان اگر در سوال اگرست قوی مال با فرضیه اگر پنجه کس را بشد باشد اگر
دو مساق سعد و در هشتم خارج سوای بیدر اساس نیست و اگر بر دو خانه خارج سعد باشد و بین صورت هم نموده
اگر شکل از اول بخواست داخل سعد در دم و سیزدهم داخل سعد بپردازد شاید که چنین یعنی من خواه
و بین صورت کجا که کند که شکل داخل در دم قطب است با در هشتم اگر در دم خویش باشد پردازد اگر بخود طبع
یا انظر شود کاغذ متنگ یا مناسن خواه طلبید اگر در هویه سیراست دلیله باشد اگر در دم و سیزدهم عیش خارج اگر پرداز
باشد از دیر آید لیکن بدست شامل نزد دیگر کس از میان برد با خرج بیهدها شد و شود و زد شامل
ناد اگر در دم و داخل و در هشتم منطبق سعد بصفات بپردازد اگر در سوم هم منطبق باشد ای ای تا بدقت
سبیا چنیز بیست ای ای اگر در دم و هشتم خارج باشند بپردازد اگر سوال پاران باشد یا شدیانه مسح
کجا که کند اگر در زنجیر بینانی ای
نماید و اگر شکلی باشی خلیک خالب باشد عبار شود و از شکلی ای
میباشد ای
یا در دم و چهارم پانزدهم و سیزدهم پانزدهم باشد دلیل میباشد و ای
میل بجز این شود و نکت ای
میل بجز این شود و نکت ای
اگر دو اول و داخل سعد جفت و در دم خارج بعد جفت و شکل هفتم خارج نگردنی و در سوم هفتم چهارم باشد
ای ای و اگر در دم و داخل سعد باشد بخواست و اگر در اول و در دم خارج با در اول و داخل میز رانی و در دم

